

I. *Epoca fierului*. Descoperirea în toamna anului 1957, la circa 2 km nord de Alexandria, pe terasa stîngă a riului Vedeia, în punctul « La Vii » a unei importante aşezări, datînd din faza de trecere de la prima la cea de a doua epocă a fierului¹, a impus continuarea şi extinderea cercetărilor arheologice pentru campania anului 1958. Lucrările s-au desfăşurat între 8 septembrie şi 5 octombrie, fiind făcute în colaborare cu muzeul din localitate, avînd sprijinul material al Secţiei de învăţămînt a Sfatului Popular al raionului Alexandria.

Săpăturile s-au efectuat pe un teren relativ redus, proprietatea lui Marin Piteşteanu, singurul rămas necultivat cu viţă de vie. S-a procedat astfel la sondarea întregii suprafeţe prin secţiuni paralele, late de cîte 1 m şi cu lungimi variabile între 35 şi 56 m, păstrînd între ele distanţe de cîte 3 m (fig. 1). În total a fost trasat şi săpat un număr de zece secţiuni, în care este inclus şi sondajul din campania precedentă.

Rezultatele obţinute de astă dată au confirmat în bună măsură concluziile la care am ajuns în urma studierii materialului descoperit în 1957. Precizăm faptul că în cursul lucrărilor nu s-a surprins un strat de cultură propriu-zis, ci numai mici grupuri ceramice sau fragmente izolate, întîlnite către baza humusului vegetal. Principalele descoperiri s-au făcut numai în gropi de bordeie. În această campanie de săpături au fost sesizate şi dezvelite doar două bordeie. Forma lor este rotundă şi au diametrul de 2,50 m. Fundul lor se află la o adîncime de 0,80—1 m faţă de suprafaţa actuală a solului. În interiorul lor au apărut fragmente ceramice în număr mult mai mic decît cele găsite în cuprinsul bordeiului din toamna anului 1957. Dimensiunile mici ca şi relativa lor sărăcie pot servi ca indicaţie că sectorul săpat se află la marginea de sud-est a aşezării, centrul plasîndu-se, după toate probabilităţile, către nord-vest. Dacă ceramica recoltată cu prilejul săpăturilor din această campanie este redusă ca număr, în schimb au apărut trei fibule de bronz, care constituie elemente preţioase pentru o datare mai exactă a întregului complex de la Alexandria.

În ceea ce priveşte ceramica, constatăm şi de data aceasta prezenţa celor două categorii de vase. Unele sînt lucrate cu mîna din pastă grosolană de culoare cărămie, aparţinînd unor vase mari de formă cilindrică sau bitronconică. La acestea se întîlnesc în mod curent, ca ornament, briul alveolar şi proeminenţele în formă de urechiuşe. La acest tip de vase se mai adaugă acele mici străchinuţe cu fundul concav şi buza uşor arcuită spre interior. Ambele speţe ceramice, prin forma şi tehnica lor, amintesc vasele de tradiţie hallstattiană. Cealaltă categorie cuprinde ceramica lucrată cu roata din pastă fină de culoare cenuşie sau cărămiziu-

¹ Rezultatele acestui prim sondaj au fost consemnate într-un raport preliminar, în *Materiale*, VI, p. 251.

ca și în așezarea greco-băștinașă de la Tariverde¹. Multe dintre acestea, în special ceramica lucrată la roată, se aseamănă, așa cum menționăm în raportul de săpături anterior, cu descoperiri din R. P. Bulgaria.

Și de data aceasta numărul de obiecte descoperite este destul de redus. Pe lângă cele trei fibule de bronz, amintite mai sus, a mai apărut o lamă de silex, o fusaiolă și o figurină animallieră, ambele din lut ars. Fibulele au fost găsite, două în bordeiul 2, iar cealaltă în bordeiul 3. Toare au la bază același tip și se încadrează în seria fibulelor de tip Glasinac. Au corpul în formă de arc, mai mult sau mai puțin deschis, cu extremitățile unispiralice, terminându-se la portagrafă cu o placă triunghiulară. Un singur exemplar se păstrează în întregime, fiind și foarte bine conservat. Acesta prezintă ca ornament o linie incizată, în zig-zag, plasată pe una din fețele arcului fibulei, iar pe placă, o combinație de linii, de asemenea incizate (fig. 2/1). Un asemenea tip de fibulă este specific epocii hallstattiene și are o largă răspândire în regiunea nord și vest balcanică. La noi în țară a apărut în complexele arheologice din regiunea sudcarpatică de la Gogoșu — Balta Verde², Popești³, Zimnicea⁴, în sudul Moldovei, la Stoicani⁵, precum și în Dobrogea, la Tariverde⁶. Exemplare asemănătoare ne sînt semnalate și în unele localități din R. P. Bulgaria⁷. În cele mai multe din aceste cazuri, tipul de fibulă respectiv este datat în sec. VI î.e.n. El coboară, după cîte se pare, și în secolul următor.

Încercările noastre de a data așezarea numai pe baza ceramicii descoperite în campania 1957 rămîne în linii mari valabilă. Indicațiile suplimentare pe care ni le dau cele trei fibule permit urcarea în timp a grupului cultural de la Alexandria, dacă nu la sfîrșitul sec. VI î.e.n. sigur în prima jumătate a sec. V î.e.n. În acest caz importanța de ordin arheologic și istoric a acestei descoperiri este mult sporită.

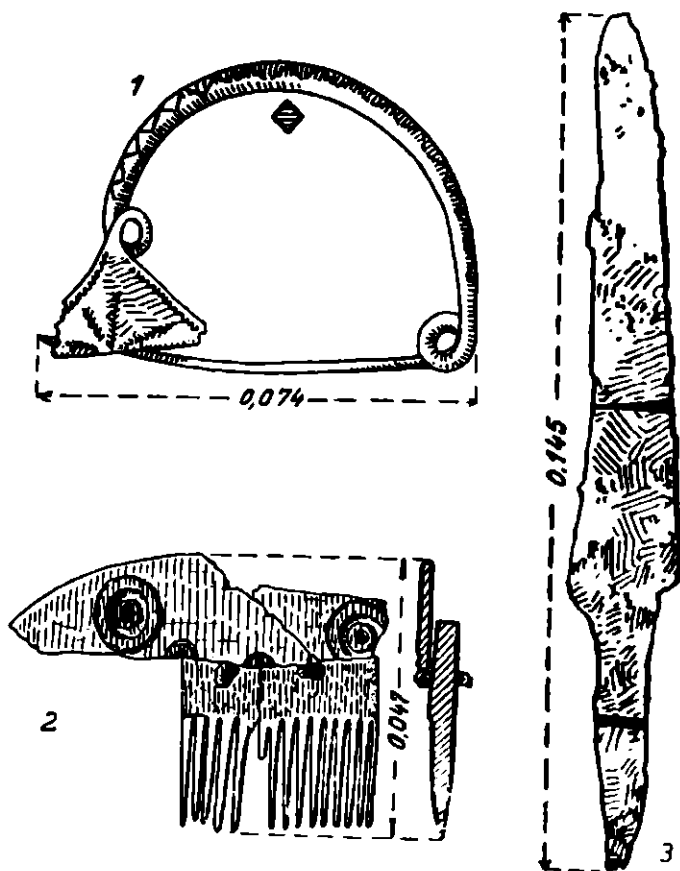

Fig. 2. — Obiecte descoperite în bordeie; 1, fibulă de bronz hallstattiană; 2,3, pieptene de os și cuțit de fier din sec. IV e.n.

¹ D. Berciu și C. Preda, Șantierul arheologic Histria-Sectorul Tariverde, în *Materiale*, IV, 1957, p. 80, fig. 59.

² D. Berciu și Eug. Comșa, *op. cit.*, p. 374, 436 și 437, fig. 110/2 și 159/2.

³ R. Vulpe, Șantierul arheologic Popești, în *Materiale*, III, 1957, p. 229–239, fig. 22/1.

⁴ M. Petrescu-Dimbovița semnalează că în Muzeul național de antichități se află o fibulă asemănătoare; vezi în *Materiale*, I, 1953, p. 203.

⁵ M. Petrescu-Dimbovița, Cimitirul hallstattian de la Stoicani, în *Materiale*, I, 1953, p. 193.

⁶ D. Berciu și C. Preda, *op. cit.*, p. 80–81, fig. 61/1.

⁷ R. Попов, Предисторически изследовани в Вратчанското поле, în *Izvestia-Institut*, II, 1923–1924, p. 110, fig. 44 și V. Mikov, Мозилни некрополи от Ловчанско и Тетевенско, în *Izvestia-Institut*, VI, 1930–1931, p. 166, fig. 147.

Studiul întregului material ne îngăduie să stabilim și de data aceasta că ne aflăm în fața unui nou aspect cultural care face trecerea de la prima la cea de a doua epocă a fierului, în cîmpia Dunării, unde apar de timpuriu și destul de limpede, primele elemente ale epocii Latène. Se constată, atunci cînd vorbim de materialul ceramic lucrat cu roata, influențe ale tehnicii grecești, cu însemnate împrumuturi din lumea tracă din dreapta Dunării. Nu este vorba de o influență grecească directă

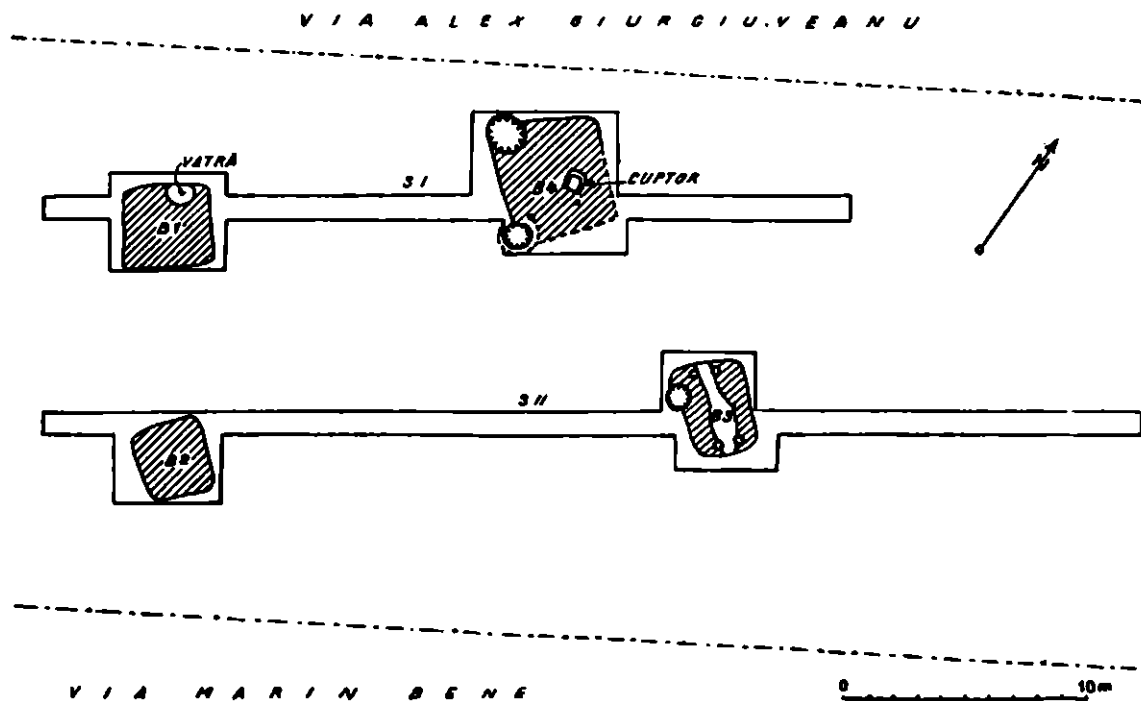

Fig. 3. — Planul săpăturilor din așezarea prefeudală, sec. IV e.n.

și acest lucru îl dovedește absența din așezarea de la Alexandria, a oricărui element de cultură grecească propriu-zis. Asemănările dintre materialul arheologic nou descoperit și cel frecvent întâlnit în R. P. Bulgaria, arată legăturile strîns înrudite dintre cele două regiuni, atît cultural cît și etnic și ne indică direcția din care se exercită influența greco-tracică asupra Latèneului din zona carpato-dunăreană. Roata olarului pătrunde dar pentru prima dată din sudul grecesc și este cunoscută de geto-daci încă din sec. V î.e.n. Astfel se poate spune că geneza culturii geto-dace are la bază fondul local de tradiție mai veche, peste care se grefează elemente de cultură greco-tracică și această concluzie rămîne valabilă numai pentru regiunea situată între Carpați și Dunăre.

II. Așezarea prefeudală (sec. IV). În partea finală a timpului consacrat cercetărilor de la Alexandria, s-au efectuat cîteva sondaje de informare într-o așezare datînd din epoca prefeudală de început. Așezarea respectivă se află tot pe terasa stîngă a riului Vedea, la o depărtare de circa 2 km sud-est de podul nou construit, în punctul « La Hectare », situat în partea de sud-vest a orașului, în dreptul abatorului.

Deoarece și aici ne aflăm într-un teren cultivat cu viță de vie, lucrările s-au concentrat pe o suprafață mică, teren arabil, proprietatea lui Ninu Ilie din Alexandria, situată la o depărtare de circa 300 m de albia Vedei. Săpăturile au

început mai întâi prin sondarea așezării, în punctul amintit, prin două secțiuni paralele, late de câte 1 m, îndreptate perpendicular pe panta și marginea terasei. Descoperirea în cursul lucrărilor, a unor urme de bordeie, a necesitat prelungirea celor două secțiuni pînă la 24 și respectiv 36 m și extinderea săpăturii prin deschiderea unor casete a căror mărime variază în funcție de obiectul urmărit.

La capătul efortului depus a fost scos la iveală un număr de patru bordeie, marcate cu numere de la 1 la 4, în ordinea descoperirii (fig. 3.) Toate au forma rectangulară, nu întotdeauna regulată. Dimensiunile lor variază, avînd laturile cuprinse între 2,80 m și 4,50 m. Baza lor nu depășește adîncimea de 1—1,20 m. În unele bordeie au putut fi sesizate și gropile de pari (B 3), la altele vetrele de foc, construite simplu, direct pe podină (B 1). În bordeiul 4 s-a găsit un interesant și frumos cuptor cu caracter gospodăresc. Are forma rectangulară, cu laturile de 0,40×0,50 m. După cît se pare nu era prevăzut cu boltă. Pereții lui sînt groși de 0,15 m, iar înălțimea lor ajunge pînă la 0,35 m (fig. 4). Vatra este bine făuită, ca de altfel și fața interioară și superioară a pereților. Împrejurul cuptorului s-au găsit îngrămădite pietre de rîu și numeroase bucăți de lut și chirpic ars de formă conică și piramidală, special lucrate, servind, după toate probabilitățile, la înmagazinarea și menținerea căldurii în bordei. Nu lipsesc nici gropile pentru păstrarea de provizii, săpate în colțul bordeielor 3 și 4. Forma lor este cuptorită, fiind strîmte la gură și largi la fund.

În pămîntul de umplutură a celor patru bordeie s-au descoperit numeroase fragmente ceramice și unele obiecte. Ceramica este foarte variată, atît în ceea ce privește tehnica, cît și în ceea ce privește diversitatea formelor. Se constată, înainte

Fig. 4. — Cuptor găsit în interiorul unui bordei din sec. IV e.n.

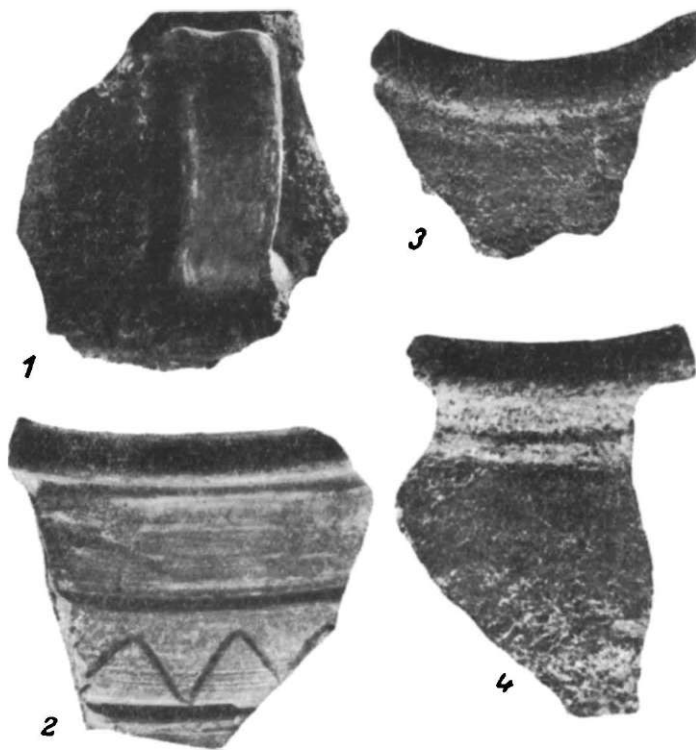

Fig. 5. — Fragmente ceramice găsite în bordeie din sec. IV e.n.

de toate, prezența resturilor a două vase de lut lucrate cu mîna, destul de rudimentar, dintr-o pastă grosolană. Au forma unor oale cu buza răsfrîntă înafară (fig. 6/6). Restul ceramicii, care constituie majoritatea, este lucrat cu roata. În cadrul acesteia remarcăm ca tip principal și caracteristic, fragmentele de vase mari de provizii, cunoscute sub numele de «Krausengefässe». Sînt lucrate în general din pastă zgrunțuroasă, cu foarte multe pietricele în compoziția ei, avînd o culoare cenușiu deschis. Au buza orizontală și mult lățită (fig. 6/1 — 3). Adesea ele abundă în ornamente. Apar aci linii incizate, grupate destul de des în benzi ondulate în formă de val, aplicate pe umărul și chiar pe buza vaselor (fig. 7). Alături de aceste tipuri de vase se distinge o serie de fragmente ceramice, lucrate din pastă fină de culoare castanie în interior și cenușiu închisă sau neagră, în exterior.

Fig. 6. — Ceramică găsită în bordeie din sec. IV e.n.

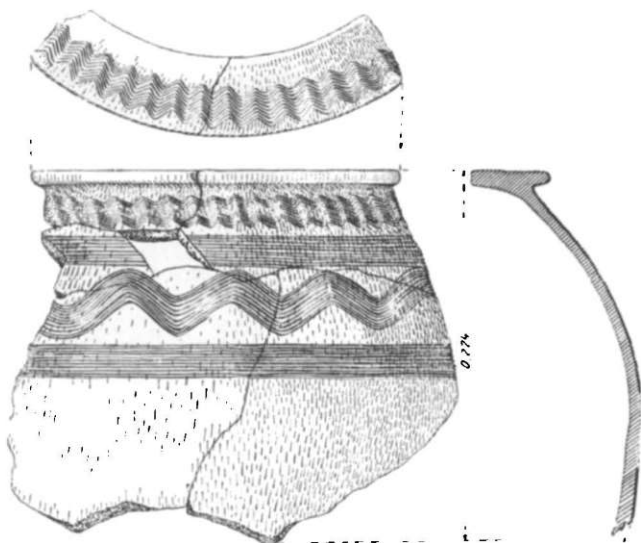

Fig. 7. — Fragment de vas mare pentru provizii.

În cuprinsul acestei grupe ceramice se întîlnesc ca tipuri frecvente, străchini și căni înalte de formă bitronconică, pe care se aplică un decor de linii lustruite, combinate de diferite maniere (fig. 5/1—2). Interesant de observat faptul că la asemenea tipuri de vase, fundul începe să devină plat, prin dispariția treptată a inelului de susținere.

O altă grupă ceramică, lucrată bineînțeles tot cu roata, o reprezintă resturile de vase ce folosesc pasta zgrunțuroasă de culoare cărămiziu negricioasă. Ca formă predominantă întîlnim oala cu gîtul relativ înalt și cu buza arcuită în afară (fig. 5/3—4). Pe fundul lor plat se văd clar urmele de sfoară cu care se desprindea vasul de masa de lut.

Nici aici nu lipsește ornamentul. La unele din fragmentele ceramice se remarcă grupuri de linii incizate, care acoperă toată regiunea umărului (fig. 6/4). Din aceeași specie de vase face parte și un fel de tipsie cu marginile puțin înălțate (fig. 6/5).

Alături de ceramica amintită și care poate fi considerată de caracter local, s-au găsit și urme de vase romane de import. Este vorba de fragmente de amfore lucrate din pastă roșiatică și cu incizii sau caneluri, ca ornament. Acestea fac parte din tipul de amfore, care vor fi folosite, începînd cel mai de vreme cu sec. III e.n., ele fiind des întîlnite și în următoarele două secole.

Obiectele descoperite sînt în număr redus. Printre acestea se impune atenției noastre, mai întîi, un fragment de pieptene de os, cu mînerul semicircular, foarte puțin arcuit, prins în nituri de fier și cu ornamente formate din cerculețe concentrice (fig. 2/2) și apoi o lamă de cuțit de fier, lungă de 0,142 m (fig. 2/3) precum și cîteva greutăți de lut ars pentru războiul de țesut.

Pentru a încheia enumerarea descoperirilor făcute în această așezare, mai amintim prezența oaselor de animale, din care nu lipsesc ciinele, porcul și vitele cornute.

Așezarea se întinde, așa cum o dovedesc urmele arheologice de la suprafața solului, pe o întindere de teren foarte mare, care ocupă partea înclinată și marginea terasei rîului Vedea, adică partea de teren care este mult timp expusă căldurii solare. Bordeiele găsite de noi se situează atît pe pantă cît și pe botul terasei și sînt orientate spre sud.

Cît privește încadrarea cronologică a materialului descoperit, ea pare să nu fie greu de făcut. Privite în ansamblul lor, toate urmele de cultură materială din această stațiune poartă amprenta vestigiilor arheologice din sec. IV e.n. Ne referim în primul rînd la tipul de vase denumit «Krausengefässe», caracteristic acestei epoci, precum și la unele tipuri de străchini sau căni, care își găsesc analogii în cimitirele de tip Sintana de Mureș-Spanțov. Se întîlnesc de asemenea vasele în formă de oală, poroase și cu ornamente de linii incizate, care se apropie în parte de un tip asemănător din complexe amintite. Ceramica fină de culoare cenușie-negricioasă este însă mult redusă ca număr. Predomină cea cu pasta poroasă. Ca realizare tehnică, în general, observăm că aproape tot materialul ceramic cunoaște o oarecare decădere față de epoca anterioară. Dacă raportăm aceste tipuri de vase la cele cunoscute în cimitirele din sec. IV e.n., vom constata nu numai asemănări ci și deosebiri. Mult mai apropiat este materialul de la Alexandria de cel din așezările contemporane din alte puncte sau chiar din cele ce aparțin unei faze mai vechi. Analogiile ce se pot face între diversele stațiuni arată legăturile și înruderile unei culturi destul de unitare. Amintim în această privință descoperirile făcute pe valea Călmățuiului, la Largu și Lișcoteanca¹, reg. Galați, precum și cele din preajma Bucureștiului, de la Fundeni și Militari², toate atribuite sec. III—IV e.n. Față de unele din aceste descoperiri — și ne referim la cele din jurul capitalei — așezarea de la Alexandria dispune de elemente destul de sigure pentru sec. IV e.n. Pe lângă ceramica locală, specifică acestui secol, întîlnim și o serie de fragmente de amfore romane de import. Tipul și ornamentul acestora sînt caracteristice epocii romano-bizantine și ele se întîlnesc la Histria în ultimul nivel de locuire, datat cu monede în sec. III—V.

Sperîrea numărului de descoperiri de acest fel ca și cunoașterea mai exactă a acestora, ne va permite să stabilim pe viitor dacă nu cumva printre vestigiile arheologice de la Alexandria nu sînt și unele elemente care ar putea să aparțină unei faze imediat următoare sec. IV e.n., vreme în care se plasează această așezare.

CONSTANTIN PREDĂ

¹ Ion T. Dragomir, *Cercetări arheologice pe valea Călmățuiului*, în *Materiale*, III, 1957, p. 293—311.

² În ultimii ani Vlad Zirra a descoperit la Fun-

deni și Militari material mult asemănător cu cel de la Alexandria.

РАСКОПКИ В АЛЕКСАНДРИИ

КРАТКОЕ СОДЕРЖАНИЕ

Археологические исследования в Александрии (Бухарестской области) осенью 1958 г. ставили своей целью с одной стороны, расширение раскопок открытого во время предыдущей кампании поселения железного века, а с другой стороны, разведку поселения IV в. н.э.

I. При раскопках поселения железного века был сделан ряд разрезов, выявивших существование двух землянок круглой формы, диаметром в 2,80—3 м и глубиной в 0,80—1 м. Найденный в землянках керамический материал подразделяется на две большие группы. Одна из групп состоит из сработанной вручную керамики. Она выделана из грубого теста и украшена ямным поясом, формы ее относятся к гальштатской. Другая группа представлена керамикой, выделанной на кругу из серого или красноватого тонкого теста. Она более многочисленна, чем группа с образцами ручной выделки. Формы, техника изготовления и орнаментация керамики второй группы указывают на тесную связь с фракийцами, жившими к югу от Дуная.

Кроме керамики найдены три бронзовых фибулы с треугольной пластиной типа Glasinač (рис. 2/1). Они позволяют датировать поселение, если не концом VI в. до н.э., то с достоверностью первой половиной V в. до н.э.

Открытие поселения с керамикой, выделанной на гончарном кругу уже в V в. до н.э., проливает свет на некоторые вопросы в связи с происхождением и сложением латенской культуры в Дакии. Связи с фракийским миром к югу от Дуная указывают на пути проникновения греческого влияния в область между Карпатами и Дунаем и по новому освещают его роль в данной местности. Впервые устанавливается использование гончарного круга в V в. до н.э. в этой области; причем его привезли не кельты, а южные греки.

II. На левой террасе реки Веды, в северо-западной части гор. Александрия находится большое поселение IV в. н.э. Произведенными здесь раскопками вскрыто четыре землянки. Все они прямоугольной формы со сторонами в 2,80—4,50 м (рис. 3). Их срединная глубина 1 м. Внутри обнаружены продовольственные ямы, в некоторых случаях очаг или печь (рис. 4), следы ковшей и многочисленный, разнообразный керамический материал.

Среди найденной керамики имеются: большие сосуды для продовольствия, сделанные из пористого теста серого цвета с горизонтальным венчиком (*Krausengefässe*) и украшенные простыми или волнистыми врезанными линиями (рис. 6/1—3 и рис. 7); фрагменты керамики из черновато-серого тонкого теста, иногда с лощеным узором — миски и кружки (рис. 5/1—2), сосуды из пористого теста в виде горшков без ручек и с вывернутым наружу венчиком (рис. 5/3—4); все типы сосудов выделаны на кругу. Наряду с ними встречаются фрагменты керамики ручной выделки (рис. 6/6) и привозной римской.

Среди немногочисленных предметов, найденных в землянках, отмечаем лезвие железного ножа (рис. 2/3), фрагмент костяного гребня с украшенной ручкой (рис. 2/2), глиняные гиры для ткацкого станка и т.п.

Характер керамики позволяет предположить культурные связи с комплексами типа Черняхов-Сынтана де Муреш, а следовательно и датировать ее IV веком н.э.

ОБЪЯСНЕНИЕ РИСУНКОВ

- Рис. 1. — Александрия. План раскопок долатенского поселения.
 Рис. 2. — Найденные в землянках предметы: 1, гальштатская бронзовая фибула; 2—3, костяной гребень и железный нож IV в. н.э.
 Рис. 3. — План раскопок дофеодалного поселения IV в. н.э.
 Рис. 4. — Печь в землянке IV в. н.э.
 Рис. 5. — Фрагменты керамики, найденные в землянках IV в. н.э.
 Рис. 6. — Керамика, выделанная на кругу в землянках IV в. н.э.
 Рис. 7. — Фрагмент большого сосуда для хранения продовольствия.

LES FOUILLES D'ALEXANDRIA

RÉSUMÉ

Les recherches archéologiques entreprises à Alexandria (région de Bucarest), pendant l'automne de l'année 1958, ont eu pour but, d'une part, l'extension des fouilles dans la station de l'âge du fer — découverte pendant la campagne précédente — et, d'autre part, des sondages dans une station datant du IVe siècle de notre ère.

I. En ce qui concerne le premier objectif, on a fait pratiquer une série de sections qui ont abouti à la découverte de deux fonds de cabane, de forme ronde (2,80 m — 3 m de diamètre et 0,80—1 m de profondeur). Le matériel céramique qui y a été trouvé se divise en deux grands groupes. La céramique, faite à la main en pâte grossière, ornée d'une ceinture d'alvéoles, ayant des formes de tradition hallstattienne, constitue un premier groupe. L'autre groupe, mieux représenté, est formé par la céramique faite au tour, en pâte fine, grise ou rougeâtre. Les formes, le procédé de fabrication et les ornements témoignent des rapports étroits existant entre cette station et le monde thrace du Sud du Danube.

On a également trouvé trois fibules en bronze, à plaque triangulaire, du type Glasinac (fig. 2/1). Elles permettent de dater la station de la fin du VIe siècle ou de la première moitié du Ve siècle av.n.è.

La découverte d'une station recelant de la céramique faite au tour déjà au Ve siècle av.n.è., aide à démêler certains problèmes qui se rattachent à l'origine et à la formation de la civilisation La Tène en Dacie. Ses rapports avec les Thraces du Sud du Danube montrent la filière par laquelle est passée l'influence grecque, du Danube aux Carpathes, et projettent une nouvelle lumière sur son apport au milieu local. C'est pour la première fois que se trouve attesté l'emploi du tour de potier au Ve siècle avant notre ère dans la région en question. Il s'agit d'un tour apporté non par les Celtes, mais par les Grecs du Sud.

II. Sur la terrasse gauche de la rivière de Vedeia il y a, dans la partie nord-ouest de la ville d'Alexandria, une grande station du IVe siècle de notre ère. Les fouilles qui y ont été entreprises ont mis au jour quatre fonds de cabane, tous rectangulaires (2,80 × 4,50 m) (fig. 3), de 1 m de profondeur en moyenne. À l'intérieur, on a trouvé des fosses à grain, parfois un âtre ou un four (fig. 4), des vestiges de pieux et de la céramique abondante et variée.

Parmi la céramique découverte, il y a : de grands vases à provisions, faits d'une pâte poreuse grise, à bord horizontal (Krausengefässe) et ornés de lignes incisées, simples ou sinusoïdales (fig. 6/1—3 et fig. 7); des fragments en pâte fine, d'un gris noirâtre, parfois à décor lustré, provenant d'écuelles ou de brocs (fig. 5/1—2); de vases en forme de pots sans anses, à bord évasé (fig. 5/3—4). Tous ces types ont été faits au tour. Outre cela, on rencontre également des fragments céramiques de vases faits à la main (fig. 6/6), et de la céramique romaine d'importation.

Parmi les rares objets trouvés dans les fonds de cabanes, on mentionne une lame de couteau en fer (fig. 2/3), un fragment de peigne en os, décoré sur le manche (fig. 2/2), des contre-poids en terre cuite pour métier à tisser, etc.

Le caractère de la céramique laisse entrevoir des relations culturelles avec les complexes du type Tcherneakhov — Sintana-de-Mureș. On peut la dater du IVe siècle de notre ère.

EXPLICATION DES FIGURES

Fig. 1. — Alexandria. Plan des fouilles de la station proto-La Tène.

Fig. 2. — Objets provenant des fonds de cabane: 1, fibule hallstattienne en bronze; 2, 3, peigne en os et couteau en fer, du IVe siècle de notre ère.

Fig. 3. — Plan des fouilles de la station pré-féodale, IVe siècle de notre ère.

Fig. 4. — Four trouvé à l'intérieur d'un fond de cabane du IVe siècle de notre ère.

Fig. 5. — Fragments céramiques trouvés dans des fonds de cabane du IVe siècle de notre ère.

Fig. 6. — Céramique trouvée dans des fonds de cabane du IVe siècle de notre ère.

Fig. 7. — Fragment d'un grand vase à provisions.